

سوره پنجاهم - ق

این سوره در مکه نازل شده و ۴۵ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

قاف. سوگند به این قرآن مجید! که مشرکان درشگفتند از این که از خودشان بیم‌دهنده‌ای بر آنان آمد، و کافران گویند این چیز عجیبی است! چگونه وقتی مریدم و خاک شدیم (باز زنده می‌شویم) این بازگشت دوری است! (۱ - ۳)

ما می‌دانیم که زمین از آنها (بعد از مردنشان) چه می‌کاهد و نزد ما کتاب نگاهدارنده‌ای است! بلکه کافران حق را، وقتی که بر آنان آمد. تکذیب کردند و در کار آشفته‌ای افتادند! مگر آسمان را بالای سرشان نمی‌نگرند که چگونه آن را بنا نهادیم و آن را بیاراستیم و بر آن هیچ شکافی نباشد! و زمین را بگسترده‌ایم و در آن کوه‌های استوار بی‌افکنده‌ایم و از هر نوع گیاه نیکو در آن برویاندیم! تا مایه بصیرت و تذکار بندگان توبه‌گر شود! و از آسمان آب با برکتی نازل کردیم و با آن باغ‌ها و دانه‌ها رویاندیم که قابل درو می‌باشند! و نخل‌های بلند با خوشه‌های درهم شده! که روزی بندگان باشد. و با آن زمین مرده را زنده ساختیم. بیرون آمدن از قبر نیز چنین باشد! (۴ - ۱۱)

پیش از اینها قوم نوح و اصحاب "رس" و ثمودیان (پیامبران را) تکذیب کردند! و قوم "عاد" و فرعون و برادران لوط! و مردمان "نیکه" و قوم "تبع"، همگی پیامبران را تکذیب نمودند پس عذاب من بر آنها محقق گشت! (۱۲ - ۱۴)

مگر ما از آفرینش نخستین ناتوان شده‌ایم که آنان از آفرینش جدید در شک و تردیدند؟! همانا ما انسان را آفریدیم و از آن چه که نفس او بر وی وسوسه کند آگاهیم و ما از رگ گردنش بدو نزدیکتریم. به یاد آر که دو فرشته نگاهبان از راست و چپ او نشسته‌اند! هیچ سخنی بر زبان نیاورد مگر این که مراقبی پیش او آماده (نوشتن) است! و سختی مرگ آمد این است آن چه از آن می‌گریختی! و در صور دمیده شود. این است روز وعده عذاب!

هر کسی بیاید و رام‌برنده و شاهده‌ی وی را همراهی کند! (به او گفته شود) تو از این روز در غفلت بودی اینک از چشمان تو پرده برداشتیم و دیده‌ات امروز تیزبین شده است! رفیقش گوید این است آن چه (از نامه عمل تو) در نزد من حاضر است! (خطاب رسد) هر ناسپاس گردنکشی را در دوزخ بی‌افکنید! هر آن کس را که دیگری را از راه خیر باز می‌داشت و ستمگار شکاک بود! کسی که با خدا معبود دیگری قرار می‌داد او را در عذاب سختی بی‌افکنید! رفیقش گوید پروردگار! من او را به نافرمانی و انداشتم بلکه او خود در ضلالت و گمراهی بود! فرماید پیش من مجادله نکنید من وعده عذاب را از پیش برای شما فرستاده بودم! گفته من دگرگونی نیابد و من بر بندگان ستمگار نیستم! (۱۵ - ۲۹)

آنروز به دوزخ گوئیم آیا پر شدی؟ و گوید آیا بیشتر هست؟! بهشت به پرهیزگاران نزدیک شود و از آنها دور نباشد! این است آن چه به همه توبه‌گران توبه‌نگهدار وعده داده شده بود! آن که در نهان از خداوند رحمن می‌ترسد و با دلی توبه کار به سوی او روی می‌آورد! (به آنان گفته شود) به سلامت در بهشت درآئید. این است روز جاویدان! برای آنان هر چه بخواهند در آنجا آماده است و نزد ما افزونی است! چه بسیار اقوامی را که پیش از ایشان بودند هلاک کردیم. آنان به نیرو سخت‌تر بودند و کشورها گشودند ولی از مرگ گریزی نداشتند! به راستی در آن پندی است بر کسی که دل (بیدار) داشته با حضور قلب (به کلام خدا) گوش فرا دهد و گواه باشد! (۳۰ - ۳۷)

ما آسمان‌ها و زمین و آن چه را که بین آنهاست در شش روز آفریدیم و هیچ خستگی بر ما نرسید! پس (ای محمد) به آن چه می‌گویند صبور باش و پیش از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن، به شکر پروردگارت تسبیح کن! و در قسمتی از شب و نیز پس از سجده‌ها او را تسبیح گوی! و روزی که منادی حق از جای نزدیکی ندا در دهد گوش فرا دار! روزی که آن صیحه را به حق بشنوند آن روز روز خروج (از قبرها) است! همانا ما ئیم که زنده می‌کنیم و می‌میرانیم و بازگشت همه به سوی ماست! روزی که زمین بشکافد و (انها برای درآمدن از قبر) شتابان شوند. اینست حشری که بر ما آسان است! ما بدان چه می‌گوئین دانائیم و تو بر آنها مسلط نیستی. پس هر که که از وعده عذاب ما بترسد بدین قرآن پند بده! (۳۸ - ۴۵)